

Љиљана Ћуић
ДРАГАН НИКОЛИЋ - ГЛУМАЦ

Кад је поче Драган да се глумом бави,
Циљ је њему био људе да забави.
Сваки му је лик, - Лако решен трик.
Глумац по рођењу. И по убеђењу.
У свој живот многе он животе ниже,
О, Драгане, брате! Како све их стиже?
Глума Драгана Николића,
Огледало узвишеног бића.
На сцени фаца неумољива,
У животу особа блага и стидљива.
Постао си Глумац, има ту нешто:
Да скромност од људи скријеш вешто.
Два Драгана у једном живе.
И једном и другом људи се диве.
Стидљивог, Драгана скромног; сви ближњи воле.
Глумцу, фаци са филма: не могу да одоле.
Улога за улогом.- Уживаш у том!
И небу је лакше када пукне гром.
Људи говоре: "Драган! - Он проблема нема."
Док то крхко биће, тресе јака трема.
Па публико драга, тајна ово није.
Глумац од нас нешто, врло важно крије.
Осећања своја и велике жеље,
Лик кад нам дочара, то му је весеље.
Заборави шта га у животу тишти,
Од радости он би мого да завришти.
У глави се само једна жеља мота,,
Да што више нама прикаже живота.